

[Veistrup.] høstet inden for sin egen Ministertid, som finder Udtryk, efter at det ærede Medlem i nogle Aar har haft Lejlighed til at se Forholdene fra en forhenværendes Standpunkt?

I øvrigt havde jeg uhyre svært ved at forstaa den Voldsomhed, hvormed den ærede Ordfører vendte sig imod den højtærede Kirkeminister og Kirkeministeriet og dets Administration og Dispositioner. Det blev til lutter Jura altsammen for ikke at sige Juristeri. Hvad er det, der er sket? Er det saadan, at den højtærede Minister eller Kirkeministeriet har øst ud af de kirkelige Midler til Ting, som er Kirken uvedkommende? Nej, ingenlunde. Man har taget Livets praktiske Forhold, som de har foreligget fra Dag til Dag, og har imødekommet de Krav, som er rejst fra kirkelig Side, saa vidt det overhovedet var muligt, men det synes den ærede Ordfører ikke at have Øje for. Han har udelukkende hængt sig i Juraen. Men heller ikke dér synes det mig, at den ærede Ordfører har tilstrækkeligt Tag, men jeg indrømmer, at det afhænger af de Øjne, man ser med. I dette Tilfælde er det nu Ørene, og jeg indrømmer, at jeg en Gang imellem følte efter, om mine hang der endnu, efter at jeg havde hørt den ærede Ordfører.

Da den højtærede Kirkeminister havde afleveret sit Svar til den ærede Ordfører, var dette Svar for mit Vedkommende fuldt ud tilfredsstillende, og jeg havde troet, at dette Svar ogsaa vilde have tilfredsstillet den ærede Ordfører, men jeg tog sørgeligt fejl, han blev endnu mere streng i anden Omgang. Men naar han tror, han kan affærdige den Redegørelse, der er fremsat af den højtærede Minister, med det gamle Udtryk: „God Dag Mand — Økseskaft“, hvilket jo paa godt Dansk vil sige, at det er noget Vrøvl, tror jeg alligevel, den ærede Ordfører skulde prøve paa at forstaa det, den højtærede Minister sagde.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) fandt sig foranlediget til at foreslaa en Dagsorden. Jeg maa formode, at denne Dagsorden skal indeholde en lidt skjult Kritik, om jeg saa maa sige. Da jeg talte med det ærede Medlem her i Salen for lidt siden, paastod han, at det var ingenlunde et Mistillidsvotum til Ministeren, men den skulde alligevel indeholde en Kritik af den højtærede Ministers Administration, og vi maa derfor i Lighed med den højtærede Minister afvise denne Dagsorden. Heller ikke mener vi, at det er nødvendigt at give noget Fingerpeg med Hensyn til Fremtiden for Ministeren, hvad

angaar Bevillinger til Nybygninger og Vedligeholdelse af Kirker. Dersom man gennemlæser Forslaget til Dagsorden, hvori der staar, at Kirkeministeren opfordres til at paase, at de kirkelige Midler administreres i Overensstemmelse med deres Formaal, maa man spørge: Er de da ikke blevet det? Jeg spørger det ærede Medlem, som har foreslaaet denne Dagsorden: Er disse kirkelige Reservemidler ikke blevet administreret i Overensstemmelse med deres Formaal? Og endvidere: skulde det være nødvendigt at bede den højtærede Kirkeminister om paa de aarlige Finanslove at søge Midler bevilget til Nybygning og Vedligeholdelse af Kirker? Det kan kun opfattes som Mistillid til den højtærede Kirkeminister i Retning af, at han ikke vil være tilstrækkelig paapasselig i Fremtiden. Det forekommer mig da, at det eneste gode, som kan siges om den Dagsorden, som er foreslaaet af det ærede Medlem, er, at den er saa inderlig overflødig. Jeg skal derfor tillade mig paa Det radikale Venstres og Socialdemokratiets Vegne at fremsætte følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Tinget udtaler sin Tillid til Kirkeministerens Administration, gaar Tinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Tinget udtaler sin Tillid til Kirkeministerens Administration, gaar Tinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Denne Paastand indgaar nu ogsaa i Forhandlingerne.

Jeg skal her afbryde Mødet. Det genoptages i Aften Kl. 20.

Jeg gør opmærksom paa, at det er min Hensigt at sætte det i Dag i Folketinget fremsatte Forslag til Lov om Forlængelse af Overenskomster mellem Arbejdsgivere og Arbejdere til Behandling i senere Møder i Aften.

Mødet udsat Kl. 17⁴⁷.